

Robertus Clevering: „De onkruidbestrijding was dit jaar een probleem.”

De meldes in de uien zijn niet dood, al groeien ze ook niet meer. Het uienloof is kort en gedrongen door de droogte.

‘Echte droogtebeeld

Het regende lekker door in de noordelijke kuststreek, de eerste week van juli. Volgens het KNMI heeft de noordelijke helft van Nederland van 1 april tot half juli een neerslagtekort van meer dan 120 millimeter. Hoe noordelijker, hoe groter het tekort. Vooral bij rooivruchten kost het kilo's. Hoe het met de kwaliteit zit, is nog afwachten.

Door: Harma Drenth
Fotografie: Harma Drenth

Robertus Clevering in Den Andel heeft sinds april nauwelijks neerslag van betekenis gehad, met uitzondering van een buitje van 15 millimeter in juni. „Daardoor zijn we zijn we hier nog niet het slechtst af”, zegt de akker-

bouwer. Op 3 juli volgde meer regen. „Ik zat op een boerenbijeekoms, in een schuur. We hoorden het tikken op het dak. Dat maakte de avond nog beter dan hij al was.” Een week later zat hij in totaal op een krappe 40 millimeter neerslag. „Het echte droogtebeeld is al een beetje weg.”

Wat de gevolgen van de droogte voor zijn ge-

wassen zijn, is nog afwachten. Op de zwaardere grond is de schade het grootst. „In de aardappelen heb ik bij het selecteren plekken gevonden waar de knol nog niets had gedaan, die leefde op zichzelf in de grond.” Alle aardappelrassen missen tal, maar het aantal knollen per plant varieert volgens Clevering van extreem laag tot laag. „Het verschil in droogteresistentie is nu goed zichtbaar.”

Snel te grof

Op het meest droge perceel van Clevering, tegen de Waddendijk en bijna 40 procent afslibbaar, staat Red Scarlett. De rijen raken elkaar niet overal. Bij het optrekken van twee redelijk goede planten telt de akkerbouwer dertien knollen. „Dat is te weinig. Bovendien zit er weinig opbouw in de maten. Zes, zeven knollen zitten nu al in de maat 45-50. Die groeien snel te grof.” Even verderop is het resultaat nog slechter: aan een plant zitten drie redelijke knollen en twee kleintjes. „Teleurstellend.” Het ras Victoria, op hetzelfde perceel, doet het niet beter.

Op een perceel lichtere grond, tegen de 30 procent afslibbaar, staat het ras Vivaldi. Op dit

De uien gaan bollen en dan is de vochtbehoefte het grootst.

Red Scarlett op zware grond is dit jaar geen topper, concludeert Clevering.

al beetje weg'

perceel bleef de groei er wat beter in, maar het gewas heeft onvoldoende magnesium opgenomen. Clevering heeft 25 kilo bitterzout gespoenen. Onder een opgetrokken plant zitten verrassend genoeg dertien knollen. „Ze kunnen nog wat langer groeien”, oordeelt Clevering. „Een opbrengst van 35 ton moet haalbaar zijn.” Hij schat zijn gemiddelde opbrengst dit jaar niet boven 30 ton. Nuchter: „Dat zegt ook niet alles, het gaat om hoeveel je krijgt uitbetaald.” Voor de uien komt de regen precies op tijd, denkt Clevering. Het gewas is door de droogte kort en gedrongen gebleven, maar de uien gaan nu bollen. „Dan is de vochtbehoefte het grootst.” Opvallend zijn de grote meldes die in het perceel staan. Weliswaar ook kort en gedrongen, en niet erg levendig, maar eigenlijk ook niet dood. „De onkruidbestrijding was dit jaar een probleem”, zegt Clevering droogjes.

Te kleine planten

Aan de overkant van de weg, in zijn perceel winterpeen, is dat ook maar al te duidelijk. Een foto moeten we daar maar niet van maken, vindt Clevering. Het probleem op dit

perceel was de ongelijkmatige kieming door het verloop van redelijk lichte tot zware kleigrond. Op het lichtere deel is het zaad eerder gekiemd dan op het zwaardere deel. Daarna stond de groei vrijwel stil. De plantjes bleven lang te klein om tegen onkruiden te kunnen spuiten. „Zeker nu we het zonder Dosanex moeten stellen, steekt het met de onkruidbestrijding nauw. Nu is de peen zo groot dat ik wel een lage dosering Sencor kan spuiten, maar het onkruid is te groot om het met een lage dosering te kunnen aanpakken.”

De buurman heeft meer geluk met de peen. Het zaad lag wat dieper en de grond was wat zwaarder. „De kleine buitjes hebben het zaad niet bereikt, de kieming heeft lang op zich laten wachten. De grond bleef zwart, waardoor de buurman het onkruid steeds kon afbranden. Nu komt de peen redelijk regelmatig boven. Er zit een week tussen de eerst en de laatst gekiemde plantjes, maar dat trekt nog wel bij.” Met zijn mes gaat Clevering op zoek in de rug om te zien of er nog zaad onderweg is. „De peen staat wat dun, maar dat is nu gunstig. Met een normaal plantaantal zou bij zo'n laat gewas de peen veel te fijn blijven.”

Vivaldi kan nog 35 ton per hectare opbrengen.

Magnesiumgebrek door droogte in het gewas: verkleuring van het loof, vlekken langs de nerven en oudere bladeren zijn afgestorven.

De winterpeen is zes weken achter en staat redelijk regelmatig. Er is nog wat zaad onderweg.